

# Neviditelná migrační krize na prahu von der Leyenové

 politico.eu/article/migration-crisis-ursula-von-der-leyens-european-commission-brussels

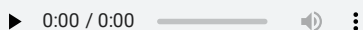
October 28, 2022



REGISTRAČNÍ ÚŘADY BRUSELŮ FEDASIL

Žadatelé o azyl čekají před sídlem federální agentury v Bruselu | Eric Lalmand/AFP prostřednictvím Getty Images

Chcete-li si tento článek poslechnout, stiskněte tlačítko Přehrát

 0:00 / 0:00

Vyjádřený [Amazon Polly](#).

Nemusíte chodit daleko od rozlehlých betonových a skleněných staveb, v nichž sídlí monolitické instituce EU, než budete čelit největšímu sporu bloku: migraci.

Pár kilometrů od bruselského sídla Evropské komise spí každou noc na ulicích desítky svobodných mužů, kteří čekají na svou příležitost přihlásit se k azylu a doufají, že najdou útočiště. V poslední době musely i děti trávit noci venku.

"Lidé mě nenechají spát před svými dveřmi nebo obchody, takže každou noc se moje místo mění," řekl Sabahoon, 21letý afghánský uprchlík, který dorazil do Belgie asi před měsícem. "Nemám žádné přístřeší, žádného lékaře, žádné jídlo."

Zoufalá situace, které Sabahoon čelí v bruselských ulicích, odráží širší krizi, která v celém regionu do značné míry probíhá bez povšimnutí. V celé EU letos počet žadatelů o azyl stoupá a dosahuje měsíčních maxim nevídaných od šokující uprchlické krize v roce 2015.

V celé západní Evropě začínají zpracovatelské systémy pod tlakem bojovat. „Tlak je rozložen na méně zemí než v roce 2015,“ řekla POLITICO belgická státní tajemnice pro azyl a migraci Nicole de Moor, která prosazuje evropskou akci.

Pokud bude současný trend příjezdů pokračovat, Rakousko letos obdrží tolik žádostí o azyl jako na vrcholu krize v roce 2015. Vláda začala ubytovávat uprchlíky ve stanech, aby nahradila nedostatek bydlení. Toto opatření bylo nevládními organizacemi odsuzováno jako „nehumánní“ a „naprosto se mu lze vyhnout“.

Přesto se toto téma v roce 2022 sotva zaregistrovalo v hlavní politické debatě. Vlády jsou místo toho zaujaté ekonomickým dopadem pandemie a války na Ukrajině. „Jsme v uprchlické krizi, ale věnuje se jí méně pozornosti, protože ve stejnou dobu probíhají dvě až tři další krize,“ řekl belgický premiér Alexander De Croo.

Nedostatek pozornosti může mít i jiný důvod. Od roku 2015 se politická scéna změnila. Zákony v některých zemích se pod tlakem pravicových protiimigračních stran více omezily.

Žadatelé o azyl se proto stále více soustřeďují v menším počtu zemí západní Evropy, částečně proto, že místa jako Dánsko se je aktivně snaží odradit.

Kodaň, která je tradičně oblíbenou destinací žadatelů o azyl, má samodeklarovanou politiku nulového azylu. Loni jich v zemi požádalo o azyl pouze 2 099, v roce 2015 to bylo 21 315.

Nová švédská vláda, která potřebuje parlamentní podporu krajně pravicových Švédských demokratů, také plánuje snížit počet povolených žadatelů o azyl.

Tyto přísnější politiky vyvíjejí mimořádný tlak na systémy registrace a přístřeší zbývajících západních zemí, z nichž některé byly během pandemie vyřazeny.



Jízdní policie zastaví před stanem bezdomovce, aby zabránila lidem zdržovat se na stejném místě příliš dlouho | Stephanie Lecocq/EPA-EFE

„Před pěti lety jsme měli tolik lidí a dokázali jsme se s tím vypořádat,“ řekl David Vogel z nevládní organizace Lékaři bez hranic (MSF). Argumentoval, že problémem na ulicích v Bruselu není rostoucí počet žadatelů o azyl, ale způsob, jakým belgická vláda řeší krizi.

Belgie není sama. Jednotlivé hororové příběhy lze nalézt i jinde v regionu.

V Nizozemsku šokovala zemi smrt tříměsíčního dítěte v registračním středisku pro žadatele o azyl. Během léta vláda souhlasila s větším rozšířením přístřeší pro migranty po celé zemi, ale několik místních komunit odmítlo přijmout svůj podíl.

Poté, co během pandemie utichl v příchozích, se spolu s čísly opět zvýšily nálady proti přistěhovalcům.

V Rakousku je vláda pod tlakem protiimigrantských opozičních politiků, protože státy se snaží zajistit ubytování pro rostoucí počet lidí, kteří hledají ochranu.

Nejnovější údaje ukazují, že v červenci dosáhl počet žádostí o azyl do EU třetí měsíc po sobě více než 70 000, podobně jako uprchlická krize v roce 2015, uvádí Agentura EU pro azyl.

Od té doby několik jednotlivých zemí EU hlásilo ještě vyšší čísla. Tito přibývají ke 4,31 milionu ukrajinských uprchlíků, kteří se v EU zaregistrovali od vypuknutí války a kteří nemusí projít stejným azylovým řízením. Podle dokumentu připraveného Českou republikou, která předsedá Radě EU, bude pravděpodobně letos v zimě hledat úkryt v EU také více Ukrajinců, protože podmínky se zhoršují.

Dá se něco udělat, než bude příliš pozdě, nebo bude Brusel věnovat pozornost, až bude EU opět v plné nouzi?

Navzdory letitým pokusům pokusy navrhnout jednotnou reakci EU z velké části selhaly. Severní a západní země se obávají pohybu migrantů z pobřežních států, kam dorazí, zatímco tyto středomořské země trvají na povinném systému přerозdělování žadatelů o azyl přistávajících na jejich březích.

Maďarsko, Polsko a Rakousko se mezitím rozhodně staví proti jakémukoli povinnému přemístění.

Až počátkem příštího roku převezme od Čechů rotující předsednictví v Radě pravicově podporovaná švédská vláda, je nepravděpodobné, že by prosadila opatření, která by zajistila spravedlivý podíl všech zemí.

Belgii se nepodaří zařadit migraci do agendy EU, „protože mnoho zemí ji chce držet stranou,“ řekl Theo Francken, bývalý belgický státní tajemník pro azyl a migraci, který je nyní členem opozice. "Jediný způsob, jak se to může změnit, je, když se Německo znovu dostane do vážných problémů."

Belgičan De Moor však tvrdil, že na evropské úrovni je stále naléhavější migrace, a je odhodlán prosadit změnu.

"Některé země již posilují kontroly na vnitřních hranicích," řekla. "Je to z čistého zoufalství." Mezitím se na vnějších hranicích Evropy odehrávají tragédie. Pokud neuspějeme v migrační reformě, jsem ohledně budoucnosti velmi pesimistický."

Ostatní sdílejí tento pesimismus. Gerald Knaus, rakouský odborník na migraci, který se zasloužil o vypracování dohody o uprchlících mezi EU a Tureckem podepsané v roce 2016, řekl: „Společná evropská zahraniční politika na hranicích je odrazem.

Mnoho zemí EU to podle něj dělá, aniž by si někdo stěžoval, a celkový obraz se pravděpodobně jen zhorší s novým přílivem uprchlíků z Ukrajiny. "Nikdo v Evropě se na to nepřipravuje."

*Jacopo Barigazzi přispěl reportáží.*